

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1510/2024
12.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Гребо Драгана, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу 8К бр. 37/20 од 28.11.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-168/24 од 27.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Гребо Драгана, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу 8К бр. 37/20 од 28.11.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-168/24 од 27.03.2024. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу 8К бр. 37/20 од 28.11.2023. године у ставу I изреке, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 08.11.2016. године до 06.01.2017. године. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у ставу I изреке.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-168/24 од 27.03.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у

Аранђеловцу и браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Аранђеловцу 8К бр. 37/20 од 28.11.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Гребо Драган, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или у целини укине другостепену одлуку и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Крагујевцу или исту преиначи и донесе ослобађајућу пресуду. Стављен је и предлог у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења нумерише повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да у изреци пресуде недостаје умишљај, односно недостаје да је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење, због чега нема ни кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен.

По оцени Врховног суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Наиме, кривично дело тешка крађа, због којег је окривљени оглашен кривим, по својој правној природи и начину како је биће кривичног дела одређено у закону, може се извршити само са директним умишљајем. Ово стога што код кривичних дела код којих се као елемент кривичног дела појављује намера, умишљај постоји само у облику директног умишљаја, а постојање намере је немогуће без умишљаја, јер га усмерава на остваривање одређеног циља и као таква појачава вољни елемент код умишљаја.

По оцени Врховног суда, чињеница да је у опису кривичног дела формално изостао законски опис директног умишљаја, није од утицаја на постојање предметног кривичног дела, с обзиром да постојање директног умишљаја из члана 25. Кривичног законика у изреци пресуде, у конкретном случају, проистиче из чињенице да је изреком правноснажне пресуде утврђено деловање окривљеног АА у намери да присвајањем туђе покретне ствари прибави себи противправну имовинску корист (страна 2 првостепене

пресуде) што свакако, имајући у виду опис деловања окривљеног, чини неопходне елементе кривице. Ово поготово ако се има у виду да из описа кривичног дела из изреке правноснажне пресуде, очигледно није изостао опис субјективних елемената кривичног дела, будући да из описаног поступања окривљеног недвосмислено произлази да је окривљени био свестан свога дела и хтео његово извршење.

По налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано захтевом указује, будући да из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва битна обележја продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика због којег је окривљени оглашен кривим.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у преосталом делу захтева за заштиту законитости означава повреду закона из члана 88. и 15. Законика о кривичном постуку, које детаљније образлаже у захтеву у ставу II и III истог.

Међутим, повреде закона из члана 88. и 15. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, па је Врховни суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Уједно Врховни суд указује да пресуда Врховног касационог суда Кзз 226/2018 на коју се бранилац позива у поднетом захтеву за заштиту законитости приликом образлагања повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП није од утицаја на другачију одлуку у овом предмету, имајући у виду да није иста кривичнопроцесна ситуација.

Са изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић